

الذی بنطق کل شجرة بانطق سده آتیا لموسی طیبک وینح کل حجر بانح
به اخصاه فی قبضه محمد حبیب فی آتیا هولاء عبادک الذین جعلتم معاً شرفک
و مؤنس مطیع ذاکم و فرقتهم اریح شیتک الی ان اذ غلتم فی ظل عباب حاکم
و فتم علی یا منی لهذا المعام الانی ارب لا تحبلم من الذین فی القرب منعو من
زیاره طاعتک فی الوصال جعلوا محرمات عن تعانک ارب هولاء عباد و خلوا معک فی هذا
العظم صلوا فیہ با امرهم فی الواح اولک صائف ملک فازل علیهم بقیدهم عما یلزمه غایبک
یکونوا خالصاً لوجهک و متقطعاً عن ذوات فازل علینا یا آتیا یا منی لفضلک و عبق
بحولک ثم حصل الانی حیاتی بذكرک ما نأجبتک ثم اذ قاتلنا فی عوالمک الانی باطلع
بها احد الا نفضک اکتبت ربنا ورب العالمین و الهنا و الهم فی تسبیحک و اذ
فی آتیا تری ما ورد علی اجانک فی ایامک فو عزتک لمن ارض لا فیها ارفع و صبح
اصفیانک و منهم طین جعلتم بشرکون اساری فی ملکک و منعوهم من القرب الیک
و الورد فی ساحة عزک و منهم یا آتیا من یعزبوا الیک و منعوهم من تعانک و منهم من
دخلوا فی جوارک طلباً لتعانک و حال سینم و بینک سبحات خلقک و ظلم
طغاة بریتک ای رب هذه ساعه جعلتها خیر الساعات و نسبتها الی اهل فضل

خلقت سائلک یا الہی یک و بحسب بان تقدیر فی ہذہ السنۃ غزواتک
 ثم قدیر فیہما یا تشرق بہ شمس قدرتک عن افق عظمتک وستیضی بجا
 العالم بسلطانک ای رب فانصر امرک واخلد اعداک ثم اکتب لنا
 خیر الآخرة والاولی انک انت الحق علام الغیوب لا الہ الا انت لغفور الکریم «

مناجات صوم درصین افطار

ہو الامر و ہذا دعا، حدیث میں لافطار من لدی اللہ العزیز المختار :
 «سبحانک اللہم یا الہی اسئلك بالذین جعلت صیامہم فی حبک وریاک
 واطہار امرک واتباع آیاتک واحکامک واطفارہم قربک وعلقہم فوخرتک
 انعم فی ایامہم کلما صامون والی شطر رضاک متوجہون ولو غیبت
 من نعم ارادک مخاطبا یا اہم یا قوم صوموا جابجا لالی ولا تعلقہ بالمیعات
 واحسد ورفوخرتک ہم یصومون ولایا کلون الی ان یموتون لانعم ذاقوا
 عداۃ نذاتک وذرک وناک وکلما اتی خزبت من شفتی شیئک ای
 رب اسئلك بنفک العلی الاعلی ثم بہرک کرۃ خسری الندی بقلب
 ملکوت الاسما وجررت الصفات واخذ الکرسکان الارضین وسموت

و انزال من في ملكوت الامر و الخلق الامن صام عن كل ما كره به حاك
 و امسك نفسه عن التوجه الى ما سواك بان تجعلنا سنم و كتب اسما في لوح
 الذي كتب اسمهم و انك يا اتي بديع قدرتك و سلطانك و عظمتك
 انشبت اسمهم من سحر اسمك و خلقت ذواتهم من جوهر حبك و مینونا تم
 من سادج امرک و ما تعقب و صلهم بطورات انفس و الانفصال و ما فتد
 تفرجهم بعد و لا بقائهم ذوال انفس عباد لم يزل يحلون عنك و لا يزال
 يلطفون في حوالتك و يبرون حول حرم تعانك و كعبته و صلک و ما جعلت
 الفرق يا اتي منك و منيم الابائهم لما شهدوا انوار وجهك توجوا اليك
 و سجدا و بحالك خاشعا خاضعا لعظمتك و مستطعا عما سواك اي رب هذا
 يوم فيه ضمنا بامرک و اردتک بازنته في محکم کتابک و امسك انفس عن الهوى
 و عما كره به رضاك الى ان انتهى السوم و بلغ صين الا فطرا اذا اسالك يا محبوب
 قلوب العاشقين و يا حبيب افدة العارفين و يا وده صدور المشائقين و يا
 مقصود العاصدين بان نظيرنا في هوا قربك و تعانك و تقبل عنا ما علمنا في
 حبك و رضاك ثم اكتبنا من الذين هم اقرب الوجود انيتك و عرفوا بغيره منك

وخصوا عظمتك وكرامتك وعاذوا بكضرتك ولاذوا بجزابتك والفقوا ارجوا
 شوقا لتعانتك والحضورين بديك ونبذوا الدنيا عن وراحم تحبك وقضوا
 النسبة من كل ذي نسبة متوجها اليك او لك عباد الذين اذا يذكر لهم اسمك
 يذوب قلوبهم شغفا بكالك وتفيض عيونهم طلبا لتقربك وتعاينك اي رتب
 هذه ساني يشهد بوجدانيتك وفردانيتك وهذه صفتي ناظرة الي شطروا بك
 والطاقك وهذه اذني مرصدة لاصفاء نداءك وطلتك لاني ايقنت يا
 الهى بان الكلمة التي خرجت من فم شيتك ما قدرت لها من نفاذ وتسمعا
 في كل الاحيان اذان التي قد تستهلا لاسماع كلامك واصفاء آياتك وان
 يا الهى يدي قد اتفقتما الي سائر عزمك والطاقك انظر يا الهى حسنة بغير
 الذي ما تحت لفته محبوبا سواك ولا مغطيا دونك ولا سلطانا غيرك ولا ظلما
 الا في جوار رحمتك ولا مانعا الا الذي بابك الذي فتحه على وجه من في سماك
 وارضك لا فوغرتك انا الذي اكون مطمئنا بفضلك ولو تعذبني بدوام
 ملكك ديانتي احدنك تمنطق اركانها كلها باذنه هو المحبوب في فعله والمطاع
 في حكمه والرحمن في سميته والرحيم على خلقه فوغرتك يا محبوب قلوب

المَشْتاقين لَو تُظَرِّدُنِي عَنِ بَابِكَ دَعْنِي تَحْتَ سِيَاْفِ طُعَاةِ خَلْقِكَ وَ
 عَصَاةِ بَرِيَّتِكَ وَيَا لَيْتِي أَحَدُكَ يَنَادِي كُلَّ شَعْرَكَانِ فِي أَعْصَانِي يَا نَبِيَّ مُحَمَّدٍ
 الْعَالَمِينَ وَدَعْنِي لِمَا لَمْ يَفْعَلِ الْعَتِيدُ مِنْ دَانَةِ قَرْبَتِي وَلَوْ أَبْجَدَنِي وَأَجَارَنِي لَوْ
 أَطَرَدَنِي وَلَمْ أَجِدْ نَفْسِي رَا حَا أَرْحَمَ مِنْهُ وَيَا سَتْنِيثُ عَنْ دُونِهِ وَأَسْعَلِيثُ عَلَيَّ يَا
 سَوَاهِ فَطَوْبِي يَا آلِهِي لِمَنْ اسْتَعْنَى بِكَ عَنْ مَلَكُوتِكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالنَّفْسِ
 مِنْ تَشْكُ بِعِلِّ غَمَاكَ وَخَضَعُ بِحَضْرَتِكَ وَالنَّفْسِ بِكَ عَنْ سَوَاكِ وَالنَّفْسِ
 مِنْ اسْتَعْنَى غَمَكَ وَاشْكُرْ عَلَيْكَ وَأَعْرِضْ عَنْ حَضْرَتِكَ وَكُنْ يَا بَاكَ يَا
 آلِهِي وَمُحِبُّوِي فَاجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ تَحْرِمُ أَرِيَا حُشِيَّتِكَ كَيْفَ تَسَاءُ وَلَا تَحْبَسْنِي
 مِنَ الَّذِينَ تَحْرِمُ أَرِيَا حُشِيَّتِكَ وَالنَّفْسِ وَالسُّوَى وَتَذْهَبُ بِحَمِّ كَيْفَ تَسَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْمُتَعَدِّ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ فَكَلِّ الْبِحَمْدِ يَا آلِهِي عَلَيَّ يَا وَفَّقْتَنِي بِالصِّيَامِ فِي هَذَا
 الشَّهْرِ الَّذِي نَسَبْتَهُ إِلَى اسْمِكَ الْأَعْلَى وَسَمَّيْتَهُ بِالْعَلَاءِ وَأَمَرْتَنِي أَنْ يَصِيُومُوا
 فِيهِ عِبَادُكَ وَبَرِيَّتِكَ وَيَسْتَقْرَبُنَّ بِكَ بِأَيْدِيكَ وَبِحَقِّكَ يَا أَيُّهَا الشَّهِيرُ يَا بَاكَ
 أَوْلَهَا بِاسْمِكَ الْبِهَاءِ يَشْهَدُنْ كُلُّ بَاكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
 وَالْبَاطِنُ وَيُوقِنُ بَانَ مَا حَقَّقَ عَرَاذِلَ السَّاءِ وَالْأَبْرَارِ وَالْكَلْمَةَ الَّتِي فَصَّلْتَنِي

بیشک و قدرت بارادیک و جعلت یا الهی هذا شهر جنیم ذکر من عندک
 و شوفا من لذنک و علامه من حضرتک لکنا من غلظتک و اقدارک و
 سلطنتک و اعزازک و یوقرن باک انت اندی کنت حاکما فی ازل الازال
 و تکون حاکما کانت لاینسک من حکومتک شیء عما خلق فی السموات
 و الارض و لاعن ارادیک من فی ملکوت الامر و المخلوق فی الهی اسالک
 باسمک اندی به ناحت قبائل الارض کلها الا من عصمت بعصمتک الکبری
 و حفظت فی ظل رحمتک نفسی بان تجلس مستقیما علی امرک و ثابتا علی حکمتک
 علی شان لویقرض علیک عبادک و یعرض غلب بریک بحیث لا یسعی علی
 الارض من یدعوک یقبل ایک و یتوجه الی حرم انک و کعبه قدسک لا یوم
 بنفسی و صده علی نصره امرک و اعلا کلمتک و اظهار سلطنتک و شانهتک
 و لو اتی یا الهی کلما ارید ان اسمیک باسم اتحیر فی نفسی لانی شاهد بان کل
 صفة من صفاتک العلیا و کل اسم من اسمائک الحسنی انسبها الی تغتک
 و ادعوک یبسط لقاء و جهک هذا لم یکن الا علی قدر عرفانی لانی لما عرفتها
 مدد و تم نسبتها الیک و الا تعالی تعالی شانک من ان ذکر بدو تک او

تَعْرِفَ سِوَاكَ اَوْ يَرْتَعَىٰ اَيْكَ وَصَفَ خَلْقَكَ وَشَاءَ عِبَادَكَ وَكَلَّمَ نَبِيَّكَ مِنْ
الْعِبَادَةِ اِنَّهُ مَحْدُودٌ بِحُدُودَاتِ نَفْسِهِ وَمَخْلُوقٌ مِنْ تَوْحَاتِهِمْ وَطَنُ نَفْسِهِ فَاَهْ اَوْ يَا
مَحْبُوبِي مِنْ عِبَادِي مَنْ ذَكَرَكَ وَتَقْصِيرِي فِي اِيَّاكَ لَوْ اَقُولُ يَا اَلٰهِي اَكْتَفَيْتَ
عِلْمًا سَابِقًا لَوْ شِئْتَ بِاصْبَحِ مِنْ اَصْبَاحِ مِثْلِكَ اِلَىٰ مَخْسَرَةٍ سَاءَ يَنْظُرُ مِنْهَا عِلْمُ الْاَكْبَانِ
وَمَا يَكُونُ وَلَوْ اَقُولُ اِنَّكَ اَنْتَ قَدِيرٌ اَسْبَدُ لَوْ يَخْرُجُ مِنْ فَمِّ ارَادَتِكَ كَمَا تَقْتَضِي
مِنْهَا السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ فَوَعْرَتِكَ يَا مَحْبُوبَ الْعَارِفِينَ كُلِّ عَالِمٍ لَوْ لَا تَقَرَّرَ
عِنْدَ عِلْمِكَ بِالْجَهْلِ اِنَّهُ اَجْمَلُ الْعِبَادِ وَكُلِّ مَقْدَرٍ لَا يَقْرُبُ عِزَّةَ لَدِي ظُهُورَاتِ قَدْرِكَ
اِنَّهُ لَا يَخْبِرُ بِشَيْءٍ مِنْ غَضَلِ خَلْقِكَ مَعَ طَمَعِي بِذَلِكَ وَاِيْتَعَانِي بِهَذَا كَيْفَ اَقْدَرُ اِنَّ ذَكَرَكَ
بِذِكْرٍ اَوْ اَضْمَكَ بِوَصْفٍ اَوْ اَشْرَكَ بِثَنَاءٍ اَوْ اَمَعَ بِذِكْرِ الْعِزَّةِ سُرْعَتِ اِلَىٰ طَلْتِ
قَدْرِكَ وَبِهَذَا النِّقْرَةِ اسْتَظَلَّتْ فِي ظِلِّ عِلْمِكَ وَبِهَذَا التَّضَعُّفِ وَتَمَّتْ لَدِي
سِرَادِقُ قُوَّتِكَ قَدْرِكَ اَنْظُرْ هَذَا التَّقْصِيرَ بَعْدَ الَّذِي مَا اتَّخَذَ نَفْسَهُ مَعِينًا سِوَاكَ
اَتَّبِعْ هَذَا الْغَرِيبَ بَعْدَ الَّذِي لَنْ يَجِدَ نَفْسَهُ مَحْبُوبًا دُونَكَ اِيْرَبُ اَنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِي وَاَنَا لَا اَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ الرَّحْمَنُ فَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ ثُمَّ اَلْتَمِسْنِي مَا يَكُونُ عَلَيَّ
فِي اِيَّاكَ وَتَسْرِيحِ نَفْسِي عِنْدَ ظُهُورَاتِ وَجْهِكَ اِيْرَبُ قَدْرَتِكَ اَكْلُ الْاَشْيَاءِ مِنْ

بوارق انوار طاعتک و قد استباح کل من فی الارض و السماء من ظهورات
 عز احدیتک بحیث لا اری من شیء الا و قد اشد شاهد فیہ تحلیک الذی مشهور
 عن انظر ان یمن من عبادک الی رب لا یحرمنی بعد الذی احاط فضلك
 کل الوجود من الغیب و الشهود اُسجدت فی یا الہی بعد الذی دعوت کل
 الی نفسك و اتعرت الیک و تمسک بحبلک اَظنونی یا محبوبی بعد
 الذی وعدت فی حکم کتابک و بدیع آیاتک بان تجمع اُممنا فی
 سرادق عطفوک و المریدین فی ظل مواہبک و القاصدین فی خیم
 فضلك و الطائفک فو عزتک یا الہی ان صرخی منیع قلبی و منین قلبی قد
 اخذ الزمام عن کفنی کلماتک نفسی و اُشیر بأبدیع رحمتک و شؤونات
 عطفوک و ظهورات کرمک تضرع بربی ظهورات عدلک و شؤونات
 قهرک و اشد ہدایتک انت المذکور بحسب ذین الایمن و الموصوف بنذین
 الوصفین و لا تبالی بان تُدعی باسمک الغفار او باسمک القهار فو عزتک
 لولا علی بان رحمتک سبقت کل شیء لتغذم ارجالی و تضرع نفسی
 و تضمن حقیقتی و لکن لما اشد فضلك سبق کل شیء و رحمتک احاطت کل

الوجود تطلعن نفسی و کسبوتی فاه آه یا آلی عفافات منی فی ایامک فاه
 آه یا مقصودی عفافات منی فی خدمتک و طاعتک فی مسنده الایام
 اتنی بارات شبها عیون اصغیاک و انماک ای رب اسألک بک
 و بظہر امرک الذی استقر علی عرش رحمانیتک بان توفیقنی علی خدمتک و
 رضاک عم خضعتی عن الذین اعرضوا عن نفسك و لغروا بایامک و اغروا
 حقک و جاهدوا برأیک و نبذوا عهدک و عیاقک کبر الالتم یا الہی علی
 منظر ہوتیک و مطلع احدیتک و معدن علمک و مہبط وحیک و محسن
 الہامک و مترسلطتک و مشرق الوجودیک التبعۃ الاولیٰ و اطلعتہ الاعلیٰ و
 اصل لقصیدیم و محیی الامم و علی اول من آمن بہ و آیاتہ الذی جعد عرشا
 لا ستوارک ملک العلیا و تمنا لظہور اسمک الحسنی و مشرقا لاسراق شمس
 غیاثک و مطلقا لطلوع اسمک و صفاتک و مخزنا لسانی علمک و احکامک
 و علی خستہ من نزل علیہ الذی کان و خودہ علیہ کو خودہ علیک و ظورہ
 فیہ کظہورک فیہ الاتہ استضاء من انوار وجہہ و سجد لذاتہ و اقر بعبودیتہ
 و علی الذین ہم اشہد و انی سیدہ و فدوا انفسہم خبا بجالہ نشہد یا الہی

بانهم جواد آمنوا بک وبآیاتک وقصدوا حرم لقائک واقبلوا الی وجهک
 وتوجهوا الی شطر قریب وسلکوا مناہج رضائک وعبودک بجانک اردتہ
 وانقطعوا عن شواک الی ربِّ فاریک علی اردوا محسوم واجباد ہم فی کل صین
 من بدیع رحمتک الکبریٰ وانک انت المقدر علی ما شاء ولا اله الا انت الغنی
 المستعان یرت اساک بربهم وبالذی اقمته علی مقام ابرک وحبلیتہ
 قیوما علی من فی سماک وارضاک بان تقطعنا عن بعضیان وتقدرنا
 مفرقین عندک وانجنا بعبادک الذین ما نختتم کفارہ الذی اشدنا
 عن التوبہ الیک وانک انت المقدر المتعالی لمبین الغفور الرحیم «

وازاد کلام ایام ہا، است قول: «بسمی العزیز المظلوم قد شرفت الایام الہی
 بالایام الہی سیتنا بالہا، کانت کل یوم منہا جنتہ مشرا ورسولائہ شرفنا
 بالایام الہی فرقت فیہا تصیام علی خلقک وبریکتک لیتجد کل نفس
 ویعین فی قلبہ محلا لها ویظہرہ باسمک لفرزہا علیہ فی الوجود والمعدنہ
 علی کل شاہد وشہود اساک باسمک بحسنی وصفاتک العلیا ونظاہر
 ابرک فی ملکوت الانشاہ مطالع وحیک فی جبروت البقار بان تطلبہ

علی من صام فی جنبک مطا ربنا ربک و فی حیاتنا ربنا ربک یا ربنا ربک یا ربنا ربک
 جزا را عملوا فی جنبک و غایتک اسألک یا مالک السماء و خاطر السماء و خلق السماء و سلطان
 الاسماء و رافع السماء و حافظها بان تفتح علی وجه الذین خضعوا لادک ابواب فضلک و
 و غایتک یا ربهم یغفروا عندک بجزای غایبهم یغفروا و انت القوی بقدرتک و
 الغالب سلطانک یا ربی عیونهم ناظره الی اوق عطاک و قلوبهم متوجه الی شکرک و
 فانظر یا الهی الی تعلوب التي جعلتها اعرشا لاستوائک و مشرقها ظهور انوار محبتک
 علیهم یا الهی من بحر کرمک علیهم منظر الهدی الامم من عبادک یا رب ایدیم علی ما یرتفع
 بدارک فی ملکک ثم اظهر منم یا ربی ایسألهم فی ملکک و جبروتک یا ربهم الذین اذ
 بنا محبتک فی ابدک و هدی کل عرود فی سبیلک و احوال کل من اهلین شه لعلنا من
 جودک یا ربهم الذین عملوا فی حبه بالاعلوه عبادک و خلقتک یا رب قد جرح
 المخلصون من نار فراقک این کوثر تعانک و مات المقربون فی بیدار حرکت
 فاین سلسیل و مسائلک تسمع یا الهی حنین عاشقیک و مل تری یا محبوبی ماورد
 مشتاقیک ای و تقبیلک تسمع و تری و انت اجمع بصیرانت انذی یا الهی
 برت لکل امامی و ظهوری و محبت کمل کتاب من جنبک یا ربهم من الارض

و السما و غیر انبهور جلالت الاهی قضا ترین العالم بانوالاسم الاعظم تمک
 کل حرب باسم من اسماک و غفل عن عبیر ملک و شمس ملک و سایر فائد
 فی الاهی و آله الاشیاء و مرتبی الاسماء اسماک باسم انظاہر المکنون و جلالت
 المشرق المنحرون بان ترین اجناک تمعیس الایاتہ بین اسبیتہ و لا تحریم عن
 هذا المقام الاعلی و هذه الصفة الاقدس الاعظم الاهی لانک جعلتہا شمساً
 قضاک و دیاجتہ کتاب احکامک و بیا نظر تقدیس ذاتک من تظنون
 و الادام و تزیه نغک عما حضرت بہ افئذہ الانام ای رب فانزل علی
 اجنتک من سائر فضلتک یا یطیریم عن ذکر ذنوبکم ثم ادر قلم کما من الاستعا
 من ایادی خودک و کریمک تلامنعم الاشارات عن شطہ ظهورک ای رب
 من اسمک الکریم اشرف میرالی دمن اسمک بچواد ارتفعت ید رحانی و عزتک
 یا محبوب قلبی و غایہ نبیتی انی اعترف فی هذا الحین بکرمک و لو منسی عن
 کل باخلق فی ارضک و سماک و تشهد جوارحی و ارکانی و دمی و لحمی و جلدی
 و شعراتی بحدوک و احسانک و لو تظسہ دنی من دیارک و بلادک و تحسبونی
 محتاجاً باحترشی فی ملکک و عزتک یا امار العالم و نور الامم ان تقسان و ا

یادیان و معترفان بعبودت و غفرانک و لو تعذبتنی بدوام سلطنتک
 ان الذی با اقرینک کیف یعترف بانک انت الممجد فی فعلک و المصداق
 فی امرک ای رب تری نادر جبک احاطتشی و اخذت کل ما خذنی قلبی و حشای
 ای رب ارحم من تنک بحسب عطائک و شبت بذیل کریمک و طواف
 حول اراذک و صام فی حبک و اقطر بارک و حررت عن نفس متعجبان
 خفک یا الهی و سیدی و سدی تور قلوب عبادک بنور عرفانک و ایدیم
 علی بعمل فی رضائک و عرفتم یا الهی حسنه اعمالکم الذی قد تدته فی
 ملکوتک و جبروتک و فی العوالم اتی ما اطلع بحسب اهد الالغک و لا
 یحییها اهد الالغک ای رب انا العام لدی بابک و انا ظرالی فکک
 راجیا فضلک لاجتانبک و املا غنائیک لاصغیانک قدر یا الهی لکل عبد
 من عبادک ما یجده راضیا عنک و مقبلا الیک و مستقیما علی امرک و شاربنا
 حسی الوحی بید عطائک و طائرانی هوا عشقک و حبک علی شان یر
 ماسواک بعد ما عند اشراق شمس ظهورک و منقود الدی تجلیات انوارک
 ای رب فالتب لاجتنبک من قلک الالغ الذی لایاتیه المحو خیر الاخرة

والاولی و انکانت مالک العرش و التشری و الظاہر انما ظر من انکل

الابھی لا اله الا انت الفرد الواحد العظیم الخیر «

ادعیہ و اوراد و حاجات

وزادعیہ و اوراد و اوراد حضرت نقطہ است کہ برای ہر مطلبی خصوصاً برای

فرج دو ہزار و نود و ہشت بار در یک مجلس « یا اللہ المستناث « با توجہ

و حضور قلب خواند و برای ہر حاجتی دویست و ہشتاد و یک بار: « اللہم انک

مفرج کل ہتم و منفس کل کرب و مذہب کل تم و مخلص کل عبد و منقذ

کل نفس غلصنی اللهم برحمتک و ابغنی من عبادک المتقین «

و برای ہر حاجت و رفع حزن و اندوہ سیصد و چہار و ہزار بار در یک مجلس بخواند:

« قل اللہ یغنی کل شیء عن کل شیء و لا یغنی عن اللہ ربک من شیء لانی لہوت

و لانی الارض و لا ما بسینما انہ کان علاناً کافیا قدیراً «

وزادعیہ و مناجاتہای صادقہ از حضرت بہاء اللہ است قولہ الاعلیٰ: « و وجہ

و جبک فی کل یوم الی شطرتک و قل بسم اللہ البی الابھی ایرت انما

الذی و تبت و جی الی شطرتک و مواہبک ذایا الہی لا تحسہ منی ما

قَدْرَتُهُ لَا صِفَاءَ لَكَ ثُمَّ اسْتَعْفَنِي عَلَىٰ أَمْرٍ الَّذِي زَلَّتْ عَنْهُ أَعْدَامُ كُلِّ مُشْرِكٍ مُرَدِّدٍ «
 وَقَوْلُهُ الْأَعْلَىٰ: «هُوَ الْهَيْبَتِيُّ الْأَيْبِيُّ» سَبَّحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي يَا إِلَهَكَ
 يَا نَوَّارَ جَمَالِكَ الْعَلِيِّ وَالْبَهْرَاتِ عَزَّ سُلْطَنُكَ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَبِهَاءِ
 وَجْهِكَ الَّذِي بِاسْتِفْهَارِ أَهْلِ مِيَادِينِ الْبَقَاءِ بَانَ لَا تَعْتَقِنِي مِنْ بَدَائِعِ ظُهُورِ
 شَمْسِ عِرْفَانِكَ وَلَا تَحْرِمْنِي مِنَ الدُّخُولِ فِي حَرَمِ عِزَّتِكَ يَا إِلَهَكَ أَنْتَ الْمُعْتَدِ
 عَلَىٰ مَا شَاءَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَتِيدُ بِرِغَايَا إِلَهِي يَا الَّذِي تَوَلَّيْتُ وَجْهِي
 مِنْ وَجْهِ الْمَلَائِكَةِ وَأَقْبَلْتَ إِلَيَّ وَجْهَ قَدْسٍ فَرَدَّيْتَنِي عَنْ نَفْسِي
 وَمِنْ كُلِّ مَسَاوَكٍ وَاسْتَقْلَلْتَنِي فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ وَصَدَّقْتَنِي بِإِذْنِ يَا إِلَهِي يَا الَّذِي
 بِنَفْسِي وَلَا بِشَيْءٍ عَمَّا خَلَقْتَ بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ وَالسَّمَوَاتِ ثُمَّ أَدْرَجْتَنِي يَا إِلَهِي فِي خِيَامِ
 قُرْبِكَ وَخَبَاءِ حَبْلِكَ ثُمَّ أَشْفَلِي يَا هُوَا لِمِيسُورٍ مِنْ أَبْصَارِ عِبَادِكَ وَمَاهِرٍ
 الْمَعْنُوعِ مِنْ عِرْفَانِ رَبِّكَ ثُمَّ حَفَّضْتَنِي يَا إِلَهِي مِنَ الْأَذِينِ بِسَمِّ دَخَلُوا حِصْنَ
 وَوَلَايَتِكَ وَكَلَّمْتَنِي فِي جَوَارِحِ حَبْلِكَ يَا إِلَهَكَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا شَاءَ وَكَالِمٌ عَلَىٰ مَا
 تَرِيدُ ثُمَّ حَفَّضْتَنِي يَا إِلَهِي عَنْ أَعْدَائِي وَمِنْ كُلِّ مَا لَا يَحْسِبُهُ رِضَاكَ وَأَنْزَلْتَنِي
 سَاءَ جُودِكَ يَا مُعْطِي عَنِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ بَلَّغْتَنِي إِلَىٰ نِعْمَتِكَ الْأَعْلَىٰ فِي هَذَا

التعويض المفسر الميسر

وقوله الأعلى : « ان اقروا هذا الدعاء في كل صباح ومساء :

« سبحانك اللهم يا آلهي اسألك باسمك الاعظم الذي به اشرفت شمس امرك
 عن افق وحيد بان تجعلنا محرومين عن نعمات التي ترزقنا من غير عنايتك ثم
 اجعلنا يا آلهي خالصا لوجهك ونقطعا عما سواك ثم احسننا في زمره عبادك
 الذين يمشقون اشوات البشرية عن التوجه الى المنطقه الاصلية اربنا فاجعلنا
 في ظل رحمتك الكبرى ثم احفظنا من عبادك الذين كفروا باسمك الالهي
 و اشربنا زلال حبه عن عيناك ورحمتك و الطائفه التي انت لمعه
 على ما تبارك وانت انت الغفور الرحيم اي رب فاستجبنا على حبك بين
 خلقك لان هذا اعظم عطيتك برئتك وانت انت ارحم الراحمين »

وقوله الأعلى : « يا آلهي اسألك باسمك المسمى على الاشياء بان تقدر
 لي ما ينفعني في الدنيا والاخره و تقميني على خدمتك بين البريه التي على
 ذلك قد ير لآله الالاهات المعطى ابدال احسن من ارحم ثم اغفر لي يا آلهي
 ما عملت في ايامك و كفر عن سيئاتي بفضلك و جودك انت انت على ذلك

لمصداً رقدیر

وقوله الاعلیٰ : « اهل من مفرج غیراته قل سبحان الله هو الله کل عباد
له وکل ابره قانمون »

وقوله الاعلیٰ : « قل یا الہی و محسبونی و محرکی و مجذبی و المناوی فی قلبی
و محبوب سری لک الحمد بما جعلتنی مقبلاً الی و جبک و مستعلاً بک و منایاً
باسک و ناظماً بشانک ای رب ان لم یغیر نقطه من این نصبت اعلام
رحمتک و رفت ریات کریم و ان لم تعین اخطا کیف یعلم بانک
انت انتار العفار بعلم حکیم نفسی نقطه فانک انتار العفار من
در انانسات رحمت اسک الرحمن الرحیم ذاتی لذت مذنبیک العفار
بما عرفت به ارباب فضلک و تصرفات مسک الطافک کتوتی بعضیان
عاصیک العفار لان به اشرق شمس مواہبک من افق عطاکم و نزلت
امطار جودک علی حوائج خلقک ای رب انما الہی اقررت کل بعضیان
و اعترفت بما لا اعترف به اهل الامکان سرخشت الی شاطی غزلک
و کنت فی ظل خيام کرمک اساک یا مالک القدم بان تطعمہ منی

بِطَيْبِ رِبِّهِ الْارواحِ فِي بَوَاهِجِكَ وَالنَّفوسِ فِي فِضَائِكَ ثُمَّ قَسِدَ قُوَّةَ
 بِسْطَانِكَ لِأَقْلِبَ بِهَا الْهَمَمَاتِ إِلَى مَطْمَعِ خَلُوكِ وَمَشْرِقِ وَجْهِكَ يَرْبَتِ
 فَاجْعَلْنِي كَقَلْبِ فَايِنَا فِي رِضَاكَ وَقَائِمًا عَلَى خِدْمَتِكَ لِأَنِّي أَحْبَبْتُ الْحَيَاتِ لِأَطُوفَ
 حَوْلَ سِرَادِقِ امْرُكِ وَخِيَامِ عَظَمَتِكَ تَرَانِي يَا آلَهِي مُتَقَطِّعًا أَيْكُ وَخَافِعًا
 لِدَيْكَ فَافْضَلْ لِي يَا نَتِ اهْلِهِ وَيَسْمِعْنِي بِجَلَالِكَ وَيُعِيقْ بِخَيْرِكَ «

وَقَوْلُهُ الْأَعْلَى : « يَا سَيِّدِي يَا آلَهِي وَيَسْمِعْنِي وَرَجَائِي وَكُنْتُمْ لِي مَسْكُونِي
 وَمَا وَدَيْ وَغَرِي وَذَلِي ثُمَّ سِيرِي وَشَدْتِي ثُمَّ غَمَائِي وَفَقْرِي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي
 الَّذِي بَرِّفَعُ سُلْطَنَكَ وَعَلَا عَظَمَتِكَ وَأَسْتَعْلِي قَدْرَكَ يَا نَسْرَ الَّذِينَ مَا
 عَرَفُوا سَوَاكَ يَا رُجُومَ بَغِيرِكَ أَنْتَ مَجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَمُجِيبُ مَسْأَلِ
 ثُمَّ أَسْأَلُكَ يَا آلَهِي بِبِدَائِعِ اسْمِكَ وَجَمِيعِ صِفَاتِكَ يَا نَسْرَ الَّذِينَ
 مَا يَسْتَوْنَ الْأَعْلَى بِسِوَةِ رِضَاكَ وَلَا يَسْكُونُ الْأَعْلَى إِلَّا بِرِضَاكَ إِذَا نَكَ
 أَنْتَ قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ «

وَرِطْلِبُ شِفَا

وَيُرِ قَوْلُهُ الْأَعْلَى : « يَا نَسْرَ مَنْ سَأَلَكَ بِرِضَاكَ وَرِطْلِبُكَ وَرِطْلِبُكَ »

وکن حسن عطفونک و مواہبک تعضی بعضو علی عبادک و تطف علی ارقابک
 اسالک باسم الاعظم الذی جعلہ سلطان الاسماء بان تعظنی بصلتک
 و اقدارک عن کل عیاء و مروه و عن کل بالارادہ ارادتک و انک
 انت علی کل شیء قدير ۛ

و قولہ الاعلیٰ : ۛ الہی الہی اسالک بحر شفائک و اشراقات انوار میر
 فضلک و بالاسم الذی تحتہ رعبادک و بنفوذ کلمتک العلیا و اقدار
 قلمک الاعلیٰ و برحمتک الہی سبقت من فی الارض و السماء بان تطیرنی
 بماء العطاء عن کل عیاء و سقم و ضعف و عجز ای رب تری اسأل قائماً
 لدی باب جودک و الامل متمسکاً بحبل کریمک اسالک ان لا تخیبہ عملاً
 اراد من بحر فضلک و شمس حیاتک انک انت المقدر علی ما شاء لا اله
 الا انت العفو الکریم ۛ

و قولہ الاعلیٰ : ۛ بسم اللہ اشانی الکافی المسین سبحانک اللهم یا الہی
 و محبوبی اسالک باسم الذی برسبت رحمتک کل الاشیاء و برقت
 شمس جمالک المکنون عن افق البدار و برقت نعمتک علی من

في الارض و السماء بان تسندل من سحاب رحمتك على هذا المريض يا بطرح
 عن كل داء و سقم و بلائهم اغثني بحر شفائك يا من بيدك ملكوت القضاة
 و جبروت الامم و انك انت الفعال لما تشاء و انك انت الغفور الرحيم »

وقوله الاعلى : « هو الشافي الكافي للمعين » سبحانك اللهم يا
 الهى اسألك بسبب الذى به ارقعت اعلام هدايتك و اشرقت انوار عقابك
 و اظهرت سلطان ربوبيتك و به طر مباح اسألك فى شكوة صغافك و به طلع
 بكل التوحيد و منحه التجريد و بر رفع مناجح الهداية و طر سبل الارادة و به
 رزقت ارکان التصورات و انعمت اثار الشفاعة و به تعجرت ينابيع الحكمة و
 تترت مائدة السامية و به حفظت عبادك و رزقت شفائك و به طررت حرمك
 على عبادك و منقرتك بين خلقك بان تحفظ الذى توصل اليك و برح عليك
 و تنك برحمتك و تثبت بذيل مخلوقك ثم ازل عليه شفاء من عندك
 و سلامه من لذنك و صبرا من جانبك و سلوة من حضرتك اذ انك انت
 الشافي الحافظ الناصر القادر المقدر العزيز العليم »

وقوله الاعلى : « هو الشافي » سبحانك اللهم يا الهى اسألك باسمك الذى

بِأَحْسَنِ الْعِبَادِ وَعَمَرْتَ الْبِلَادَ وَبِاسْمِكَ الْحَسَنِ وَصَفَاكَ الْعَلِيَّ ابْنَ تَوَيْدٍ
 عِبَادَكَ عَلَى الْإِقْبَالِ إِلَى شَطْرِ مَوَاهِبِكَ وَالتَّوَجُّهِ إِلَى كِتَابَةِ عِرْفَانِكَ أَي رُبَّ
 قَاشِفِ الْأَمْرَاضِ الَّتِي أَحَاطَتْ النَّفْسُ وَمَنْعَتْهُمُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى الْفِرْدَوْسِ فِي
 ظِلِّ اسْمِكَ الَّذِي جَعَلَهُ سُلْطَانَ الْأَسْمَاءِ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَأَنْتَ
 الْمَقْدَرُ عَلَى مَا شَاءَ وَبِيَدِكَ مَلَكُوتُ الْأَسْمَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ أَي رُبَّ
 زَانٍ بَعِيرٍ قَدْ تَشَبَّهْتُ بِدَيْلِ عَنَانِكَ وَالْمَرِيضِ قَدْ تَلَسَّتْ بِعَرْوَةِ شَفَاكَ خَلَقْتَنِي
 مِنْ دَاءٍ الَّذِي أَحَاطْتَنِي وَغَلَسْتَنِي فِي سَجْرِ حَمَلِكَ وَأَحْسَنْتَنِي ثُمَّ لَبَسْتَنِي ثَوْبَ
 الْعَاقِيَةِ بَعْفُوكَ وَالطَّافِكِ ثُمَّ أَحْبَبْتَنِي بِأَهْرَافِ الْيَكِّ وَمَنْعَطًا عَنْ دُونِكَ أَي
 رَبِّ وَنَقَضْتَنِي عَلَى مَا أَنْتَ تَجِبُهُ وَرَضِي أَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَةِ وَالْأُولَى وَكَتَبْتَ
 الْغُفُورَ الرَّحِيمَ «

وقوله الأعلى : « سبَّحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي إِنَّكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي
 مِنْ حَمْدِكَ مَا عُرِفَتْ فِي السَّجَادِ وَمَا يُؤْتِيهِ سِهَامُ الْعَجَّارِ وَمَا يُغَيِّرُهُ تَسْمُومُ وَالْأَنْكَارِ
 وَنَبِيٍّ فَازَ كُلُّ عَاصٍ بِرَدِّهِ غَفْرَانَكَ وَكُلُّ عَاطِلٍ بِتَقْيِيمِ شَفَاكَ بِأَنْ تَشَبَّهْتَنِي عَلَى
 أَمْرِكَ عَلَى شَأْنٍ لَا يُغْفِرُنِي عَنْ مَعَاشِرَةِ خَلْقِكَ وَمَوَانِسَةِ عِبَادِكَ وَتَخَفُّظِي عَنْ

کلّ جبار و مکروه و آفة و عابثه و عن سهام اشارات الغافلین و اسیاف
 دلالات المغرضین و انکار المنکرین ثم انزل یا ائی من سحاب رحمتک ما
 وعدنی به فانک انت خیر المرسلین خیر الموقنین لا اله الا انت المقدر العزیز
 الحمید »

و قول الاعلیٰ : « یا ائی اسمک شفائی و ذکرک دوائی و تربت جانی و حبک
 منسی و رحمتک طیبی و عینی فی الدنیا و الآخرة و انک انت الی اعلیٰ حکیم »
 و حای صین نوم و صین و خول یا خروج از بیت یا از بلده
 و نیز قول الاعلیٰ : « یا من بسک باج بحر الفرح و باج عرف السرور استک
 بان ترینی من بدیع فضلک ما تقرّب عینی و یفرح قلبی انک انت الی
 الکریم »

و قول الاعلیٰ : « اودعت نفسی تحت حفظک و حمايتک فاحفظها یا
 حفاظ العالمین »

و قول الاعلیٰ : « هو الیوم اصبحت یا ائی بفضلك و اخرج
 من بیت رسولک علیک متعوضاً امری الیک فانزل علی من ساء و رحمتک

بركته من عندك ثم ارجعني الى البيت سائلا مستيقما كما اخرجتني من سائلا لا اذ لا اذ
 انت الفرد الواحد العظيم الحكيم .

وقوله الاعلى : « هو ابي و ابي و ابي لي يا ابي هذه الابرار يا
 و انما تحفظني يا ابي من دخولي فيها و خروجي عنها ثم اجعلها حسنا
 لي و لمن بعدك و يسجد لكون تتحسنا فيها بنايك و محفوظا فيها من
 رعي البشرين بقوتك اذ انت انت القادر المقدر العزيز الرحيم .

﴿ ا ا م س ك ه ا a ﴾

وقوله الاعلى : « انت الذاكر و انت المذکور يا ابي و سيدي مقصود
 اذ عبدك ان ينسأ في جوار رحمتك و يسريح في ظل قباب فضلك مستيقنا
 بحفظك و حراستك اي رب اسالك بعينك التي لا تنام بان تحفظ
 عيني من انظر الي دونك ثم زد نور المشاهدة اناك و انظر الي انظر انظر
 انت الذي صنعت كينونة العدة هذه ظهورات قدرتك لا اذ انت
 التقوى الغالب المتبار .

برای حفظ نفس و حرز

و نیز قوله الاعلیٰ : « بسمه الاهی الاهی » قیل من اراد حفظ نفسه فلیقرأ هذه
 الآیة فی العشی و الاکبار اللهم یا الاهی اسألك باسمک الذی بحفظت الخلیل
 من النار و اکظیم من الفرعون و البهار من یحیی بان تحفظنی من شرار
 بریک کمات المقدر بعسیر العفار »

وقوله الاعلیٰ : « ۴۴۸ ۴۱۳۷ ۴۴۸ ۴۴۴ ۱۳۷ ۴۴۴ ۴۴۸ » بحانک
 اللهم لا شهیدک و کل شیء علی انک انت الله الا انت لم یزل کنت
 متداعی عن ذکر کل شیء و لا ترأل کون مثل ما قدرت من قبل الله الا انت
 و ایدک لم یصر اسألك اللهم یا الاهی بان تحفظ حامل ملک الورد البیضار من
 من کل شر و بلاء و طاعون و وباء انک انت تحفظ من شرار من شاء
 فانک احطت کل شیء علیا »

و از حضرت عبدالبهار در خطابی است قوله العزیز : « حمل حرز و دعا
 یا علی اسم اعظم مرقوم در آب و نوشیدن بجهت رفع امراض اگر این
 دو عمل بتوجه تام و قلب و نیت پاک و انجذاب روح واقع شود تاثیرش

شدید است «

طلب فرزند

و نیز در لوحی است قول الاعلیٰ : « ثُمَّ أَسْأَلُكَ يَا أَدَّ الْوَجُودِ وَمَا لَكَ لِعِيبِ
وَأَشْهُدُ بِأَنَّ تَرْفَعُنِي وَلَدًا صَاحِبًا لِيَذْكُرَنِي فِي أَرْضِكَ وَيُشِيرُ لِي فِي بِلَادِكَ لَوْ
أَنْتَ حَقَّقْتَنِي كَهَذَا الْوَجْهِ غَيْرًا عَنِ كَمَلِ أَرْوَعِي وَذَكَرُونِي فِي هَذَا الْبَحْسِ نَسَاجًا
بِمَا نَطَقَ بِهِ صَغِيرًا لَكَ رَبِّتَ لِي ذُرِّيَّةً فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ »

دعای سرمانده

و از حضرت عبد البهار در سرمانده است قول بکلیل : « رَبِّتَ وَرَجَائِي
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْنَا هَذِهِ الْمَادَّةَ الرُّوحَانِيَّةَ وَالنَّعْمَةَ الرَّبَّانِيَّةَ وَالْبُرْقَةَ
السَّمَاوِيَّةَ رَبَّنَا وَقَعْنَا عَلَى أَنْ نَنْطَعِمَ مِنْ هَذَا الطَّعَامِ الْمَلَكُوتِيِّ حَتَّى يَدْبُ حُجْرًا
اللَّطِيفَةَ وَارْكَانَ وَجُودِنَا الرُّوحَانِيَّةَ وَنَحْمِلَ بِذَلِكَ الْعَوَةَ السَّمَاوِيَّةَ عَلَى خِدْمَةِ
أَمْرِكَ وَتَرْوِجَ أَمْرِكَ وَتَزِيْمِنَ كَرَمِكَ بِأَشْجَارِ بَاتِعَةِ نَامِيَّةِ الْقَلُوبِ مَعْطَرَةَ
أَنْسَخَاتِ أُمَّتِكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ أَنْتَ دَوْ فَضْلٍ عَظِيمٍ وَأَنْتَ أَنْتَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ »

العناية والالطاف سبحانك اللهم يا الهى اشهد بقدرتك وقوتك وسلطانك
 وعزيتك وفضلك واقدارك وتوحيدك وامتدادك وتغريدك وتوحيدها
 وبتقديك وترتيبك عن الامكان وما فيه ارب ترانى متقطعا من دونك
 وشمسك ومقبلا الى بحر عطائك وسما وجودك وشمس رحمتك اى رب اشهد
 بانك حجت عبدك حامل امامتك وهو الروح الذى به اُنزرت الحياة
 للعالم اسالك بجلالت نوازير ظهورك ان تقبل منى ما عمل فى ايامك ثم
 اجده نريتا بعزضا نك ومطرزا بقبولك اى رب اشهد وتشهد الكائنات
 بقدرتك اسالك ان لا تخيب هذا الروح الذى سعد اليك من فردوك
 الاعلى وبتك العلياء ومقامات قربك يا مولى الورى ثم اهل حبل عبدك يا
 الهى معاشر ارحم الصيافك واوليائك وانبياك فى المقامات التى
 بحجرت الاقلام عن ذكرها والاسن عن وصفها اى رب ان لى تفسير قصد
 ملكوت خاتك والغريب وطنه فى جوارك واعطشان كوش عطائك اى
 رب لا تقطع عنه مائة فضلك ولا نعمة وجودك انك انت المقدر بعزير
 الفضل اى رب قد حجت ايك امامك نى سماء وجودك وكرامك

الذی احاط ملکک و ملکوتک بان تزل علی فسیفک ابدیح
 نعمک و آلائک و اثمار اشجار فضلک لکت انت المقدر علی الناس
 لا اله الا انت الغضال الفیاض العطاف الکرام الغفار
 العسیر العلام اشهد یا اهل بیت بانک امرت اناس باکرام تضریف
 و ان الذی صعد الیک قد و رد علیک اذا فاعل به ما یسبغ
 لهما فضلک و بحر کریم الی و غیرتک الون و وقت بانک
 لا تمنع نفعک عما امرت به عبادک و لا تحرم من عنک بحسب
 عطائک و صعد الی الحق غنائک لا اله الا انت الفرد الواحد
 المقدر العظیم الوهاب «

ذکر در حق اهل قبور

و قوله الاعلی : « یا اهل الفردوس الاعلی علیکم ذکر الله و
 و شانه و فضل و الطاف و سلامه و صلواته و کل ذکر خیر کان
 فی کتابه یسین علیکم یا اهل العسیر سلام الله مالک الظهور و مکتم

انظروا طوبی لکم بما فرمتم بالایمان فی ایام ارتعدت فسرانص
الادیان ایضا، علیکم وعلی آدکم وآنرکم وظاهرکم وباطنکم «

صلوة آیات

و نیز در کتاب اقدس است قوله صل عین : « قد عفو عنکم صلوة الایات
اذا ظنرت اذکروا لله بالعظمه والاقدر انزه هو ایتیمع البصیر قولوا : العظمه
لله رب یاری و مالایری رب العالمین «

و در رساله سوال و جواب است : « سوال ذکر کرده در عوض صلوة آیات نازل
شده واجب است یا نه ، جواب ، واجب نه «

صلوة مولود

و نیز نماز مولود هم فرموده اند . حضرت اعلیٰ صل ذکره : « پنج تکبیر در کبریا اول
نوزده مرتبه ، اناکمل بابتہ مؤمنون و بعد از تکبیر ثانی نوزده مرتبه اناکمل بابتہ
مؤمنون و بعد از تکبیر سیم نوزده مرتبه اناکمل بابتہ محسبون و بعد
از چهارم اناکمل بابتہ معیتون و فی الخامس اناکمل بابتہ رسیون «
مولود که تولد میشود در گوش راست او سه مرتبه تلاوت نماید

قد جئت بامر الله وفرت ذكره وخلقته لخدمته العزيز المحبوب (١) «

صلوة حاجت

ويزد روحی است قوله الاصلی : « وان اردت ان تصل الى ذروة العسل
وتصلح الى مقر الاصلی ويقدر لك كل خير في سائر اعضاءك من بدنك
العلی الا بسی فانقطع عن كل شيء ثم توفضاً بقاء صافٍ طاهر كما امرت في
البيان من بدن منزل قدیم وفي صین الذی تغسل بیدك قل اربيت
طرنی عن سواك ثم استعبدنی لتفانک فی يوم ظهور جلالک وتيام نفاک
ثم قد شئنی عما تحببنی عن جلالک امیر وخلصنی يا الهی عرفان نفاک العلی
العظیم وفي صین الذی تغسل وجک قل اربيت هذا وجهی عسله كما امرتني
بهذا الماء اذ يا الهی اسالك باسمک الذی احبب عن اکثر العباد والا الهی
من بريتک بان تغسل وجهی بقاء وحمک الذی حبسني عن عین عرش

(١) وسمي غسل المولود حين تولده الاذان في اذنه اليمنى والاقامة في اليسرى

ومن تيسري ٣٣ : من ولد مولود فليؤذن في اذنه اليمنى باذان تهلوة ويسم في اذنه اليسرى

عظمتک لیکن خالصاً لوجهک المقدّس اشرف التّبیح ای ربّ فاحفظ
 عن التّوجّه الی غیرک والاّ قبّال الی الذّین جسم کفّروا بآیاتک الکبریٰ فی ظو
 رتک العلی الا علی باسک الا قدس الا منح الا بدیع الا بسی ولا تجلسنی یا الھی
 محروما عن محطّات امین غایتک ولا یا یوسا عن نعمات قدس الطافک
 واکت قدّست لمن دعاک مجیب لمن طلب لقاک قریب واکت انت
 ذو الفضل العظیم ای ربّ فاحفظ مستضیائی فی یوم الذّی تسود فیہ وجوه مشرقاً
 بانوار وجهک الکریم وبن نقر بعد التّغییل لا یأس علیک فصلاً من لدن ربّک
 العظیم وبعده الا تمام فاستعن العطر ثم ابس احسن شایک ثم ولی وجهک
 شطّ حرم الله الذّی یطوفه حیفند ارواح الوجود من الغیب وانشود ثم ارواح
 الذّین ما ابروا بابر ولم یرل کانوا ناظرًا الی وجه ربّ المتعالی العزیز المنیع
 ثم قم مستقرّاً علی معاکبک ثم ارفع یداک الی الله یسکون ووعار سین قل
 ربّ اسالک باسک الذّی تجلّیت علی الکلمات وانشعیت علی الکائنات
 بانک کا عطرشی ہذا عطرشی من نعمات قدس رحمانیتک ووفوات الھی
 تاتی بساراً تمقیم نفسک العزیز المنیر لئلا یجد احد منی الا اروح قدس

فضلک و احسانک و اکون بکلی تقبلاً ایک و مستطاعاً من دونک و انک
 انت المقدر علی ما شاء و انک انت الکریم الرحیم ارب رب یا محبوبی و درجانی
 و مالک ذاتی و نفسی فائزین حینذ علی عبدک یا نبی سلطان عنایتک و
 الکریم و یایق بیداع فضلک و احسانک و لا تحر منی یا الهی عما قدرته
 فی سائر مشیتک و سبحان ارادتک لا صفیاتک الذین اخصصتم فضلک
 العزیز بحسب ای رب انما الفقیر قد تمکنت بحسب عنایتک و انما الذلیل قد تمکنت
 بنحیط عزاک و اجلالک و انما الضعیف قد استعرت الی خیم عز اقتدارک و
 خیار مجد حکومتک و سلطانک فبا انما الاهی تمکنت من یدیک را حیا فضلک
 و نایا سواک و ناربا عن دونک و مقبلاً الی حرم و صلاک و کعبه رضایتک
 بل لدونک من وجود لا توجه الیک اولواک من ظهور لا قبل الیه لا
 فوج مالک بل کل ذی ظهور معدوم عند ظهورات انوار قدس کبریا یک کل
 ذی علو مغفود لدی شؤانات عز ملک و ارتفاعک فائزین یا الهی علی عبدک
 یا سجده غنماً یا حیا خلق من السموات و الارضین و انک انت ارحم الراحمین
 اذ افاحش ثلاثه اقدام متوجه الی شطرا نه و فی قدم اول کل «ای رب

تجل علی فی هذا المقام بالتحیت به علی الکظیم فی فاران جبک و حوریب
 غایتک و سینا، عزز مانتک العزیز المنیع ثم انقطعنی یا الہی عن الاسماء
 و ملکوتہا بلا احتجب بہا عن الذین خلقہا یا من عندہ وانک انت علی کل
 شیء قہید ثم انقطعنی یا الہی ذاءک عن کل الاشجار کما تحمت من سدرہ بکر
 عبد الذی صطفیت وارسلتہ علی العالمین « و فی قدم الثانی بقہ و قل »
 ای رب تجل فی هذا المقام بالتحیت علی الروح لا تؤم علی شأء نفسك و نطق
 بآیاتک من عبادک الغافلین لعل بذلک تطہر قلوبہم عن انکس و الی رب
 فی امرک الذی بہ انصفت کل من فی حیروت الاسماء الامعد و دلیل ای
 رب قد تنسی فی ذلک المقام عن الصفات و حیروتہا الہی تگون حائلینی
 و بین مشاہدہ انوار الذات ثم انقطعنی یا الہی کاس البعائر من ایادی ذلرا سم
 ربی الاعلی فی ہذہ الکرۃ الاخری وانک انت لد فضل عظیم ای رب
 ذقنی من کوثر حیوان لا تشتعل من حرارۃ جبک علی شان شیئل من عبادک
 ثم آجر من فی سلسلہ ہرمان فی عرفان نفسك الرحمن لا استدل بہ علی
 بریکت الذین اضطربوا علی صراطک الواضح المستقیم لد فی قدم الثانی

قف وقل « ايرب تهل في هذا المقام كما تجلت على انبيائك واصفيائك
 المقربين ثم اعطيتني يا ابي عن الدنيا والآخرة ثم ادر عيني في جنة لقائك
 ورضوان بيانك العزيز الميراي رب فامح عن عيني كل ذكر دون ذكرك لا قوم
 بشا نفسك بين السموات والارضين ايرب فاغفر جبراتي كجبري وخطيأتي
 اعطني وما فرطت في جنب ربي العلي الاعلى وتوقفت على صراط الذي اعطى
 العالمين اى رب فابغيني ثوب الغفران وخلص الايمان وانك قاضى
 حوائج الطالبين « ثم اتر بوجك على التراب وقل « لك الحمد يا ابي على
 بدائع احسانك وظهور الطافك في حقى بحيث علمتني سبل عرفائك في مناج
 هدايتك اذ ايا ابي اسالك بنور وجهك الذي به استضاء الكائنات واستنار
 الكائنات بان لا تجعلني من الذين سمعوا ذكرك وما اجابوك وانظرت لهم
 نفسك باعلى طورك وابهى طلوعك وما اظاعوك ثم اجعل لي مقعد عزتي
 في جوار اسك الرحمن في رضوان الذي خلقتني في قطب الجنان ثم اعطني
 بعبادك المقربين ثم ازل عني كل خسر في ملكك ثم ابغيني يوم القيامة بين
 يدي منظر نفسك المتعالي العلى القدير الهى واذا اظرف وجهك عن التراب

لَا يَكُ أَثَمْتُ عَمَلِكَ أَنْ تَمُرَ بِهِنَّ فِي هَذَا اللُّوْحِ الْمُسِينِ فَوْعَمْرٍ مِنْ نَهْرٍ
 مِنْ مَعِينِ هَذَا الْعَمَلِ خَالِصًا لِرَبِّهِ وَمُسْتَطَاعًا عَنْ دُونِهِ فَقَدْ تَقَضَى اللَّهُ حَوَائِجَهُ
 وَيُعِيشُهُ يَوْمَ الْبَعْثِ بِطَرَاذِيرِ عَمَلِهِ مَلَائِكَةُ الْمُتَقَرَّبِينَ وَكَذَلِكَ عَلَمُكَ وَأَذْكَرُ نَاكٍ
 لَعَلَّ تَذَكُّرَ تَعَارُفِكَ وَأَلَا تَكُونَنَّ مَحْرُومًا مَعَهَا هُوَ خَيْرُ لَكَ عَنْ كُنْزِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 إِنَّ عَمَلَتِ فَلَنْفِكَ وَإِنْ تَرَكْتَ فَإِنَّ رَبَّكَ نَفْسِي عَنِ الْعَالَمِينَ «

وگر نود و پنج بار

و نیز در کتاب اقدس است قوله جل و عز : « قَدْ كَتَبَ لِمَنْ دَانَ بِاللَّهِ الْيَقِينَ
 أَنْ يَغْسِلَ فِي كُلِّ يَوْمٍ يَدَيْهِ ثَمَّ وَجْهَهُ وَيَعْبُدَ تَقْبُلًا إِلَى اللَّهِ وَيَذْكُرَ حَسْبًا وَسَبْحِينَ مَرَّةً
 اللَّهُ بِهِ كَذَلِكَ حَكَمَ فَاطِرُ السَّمَاءِ إِذَا اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الْأَسْمَاءُ بِالْعَطْمَةِ وَالْأَسْمَاءُ
 قَدَارٌ

آداب و احکام وضو برای نماز

و نیز از حضرت بهاء الله در لوح صلوة است قوله الاعلی : « مَنْ ارَادَ أَنْ يَصِلَ
 لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حَسْبِ مَنْ يَغْسِلُ يَقُولُ "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ يَا خَلْقُ كُنَّا بِكَ بِسْمِ اللَّهِ
 لَا مَسْجِدًا جَنُودَ الْعَالَمِ ثُمَّ اخْتَفَى عَنْ أَنْتَرَفِ فَيَا لَمْ يَدْخُلَ فِي مَلِكِيَا كُنَّا أَنْتَ
 الْمَقْدَرُ الْقَدِيرُ " وَفِي حَسْبِ مَنْ يَغْسِلُ يَقُولُ "إِيْرَبْتُ وَجْهِي وَجْهِي الْيَكُ

نوره بانوار و حکم ثم احفظه عن التوجه الی غیرک «

بدل وضوء

« من لم یجد الماء یدکر خمس مرات بسم الله الاطرا الاطرا ثم یشرع فی فعل هذا ما حکم به مولی العالمین «

در رساله سوال و جواب سوال مذکور الله ای که در هر یوم نود و پنج مرتبه نازل

شده قبل از طلوع آفتاب حکم دارد. جواب ایوم فی الحقیقه در بیان من

الطلوع الی الاقول است وکن نفوسی که قبل از طلوع جاتده بر میخیزد و بدگر

مشغول میشوند این لودی العرش محبوب است و مقبول دیگر اعاده لازم نه «

در رساله سوال و جواب است : بس اگر شخصی تنهام رود و تمام بدن آبشود

باز وضوء باید گرفت یا نه . جواب ، در هر حال باید حکم وضوء محسوری دارد

س ، در باب وضوء من لم یجد الماء یدکر خمس مرات بسم الله الاطرا الاطرا «

شدت سرما یا جراحت ید و وجه خواندن ذکر جایز است یا نه . جواب ، در

شدت سرما یا آب گرم و در وجود جراحت ید و وجه و مانع آخر از قبیل اوجاع

که استعمال آب منصرف باشد ذکر سهو در ابدل وضوء تفاوت نماید

در لوصی است : « و اینکه درباره ذکر رقوم داشتید که بعضی از دوستان
 اتی قبل از طلوع برنجیزند و بدگر حق جل جلاله مشغول میشوند این لدی العرش
 محبوب و مقبول دیگر اعاده لازم نه »

در کتاب اقدس است قوله جل و علا : « کذک توضحوا لتصلوة امر من لدی
 الیه الواحد المختار »

در رساله سؤال و جواب است : سؤال هرگاه داخل امر آخر وضو گرفته باشد
 و وقت صلوة معادف شود همان وضو کافی است و یا تجدید لازم ؟
 جواب همان وضو کافی است تجدید لازم نه

سؤال در زوال (۱) که وقت دو نماز است یکی شهادت صین زوال و یکی
 نماز دیگر که در زوال و کبوره و اصل باید کرده شود اینم دو وضو لازم دارد و یا
 آنکه در این مورد مخصوص یک وضو کافی است. جواب تجدید لازم نه
 سؤال با وضوی صلوة تلاوت ذکر ۹۵ در تبسم عظیم جایز است یا نه
 جواب تجدید وضو لازم نه

(۱) زوال شمس من وسط السماء وسیلها من دائرة نصف النهار.

سوال وضوئی باید در زوال مجزی است و کذا وضوئی زوال از برای ایسا

یا نه . جواب وضو مربوط نماز است در هر صلوة باید تجسید شود

و از حضرت عبدالبہاء در خطابانی بہ میر علی اصغر اسکوئی است قول العزیز:

و قبول از وقت صلوات و میں حلول وقت ہر دو معتبر تجسید لازم نہ

مگر آنکہ وضو زائل گردد زیرا اتصال وضو بصلوات بدون فاصلہ شرط نہ

بین وضو و صلوات اگر حاصلہ گردد صلوة جائز «

و در خطابانی دیگر قول العزیز: « و اما تہ صلوۃ بوضو واحد، او او و نماز جائز

مگر آنکہ وضو، ماقط گردد «

و نیز در کتاب اقدس است قول الامامی: « قد فرض علیکم الصلوۃ و التصوم من

(۱) و قرآن است و قد: الذین ہم علی صلوۃ ہم دائمون ... و الذین ہم علی صلوۃ ہم یحافظون ...

و امر اہلک بالصلوۃ و اطیر علیہا ... و انہا کبیرۃ الامالی الخاشعین ... اتم الصلوۃ لکبریٰ

و سبح بحمدک قبل طلوع الشمس و قبل غروبها و من اتھا بقیل و اطراف انہا

و قول تعالی: اتم الصلوۃ لکبریٰ الشمس الی غسق یس و قرآن انجوان قرآن انجوان شہاد

و من اتھا بقیل و اطراف انہا عسی ان یکبک ربک متعانا محمود « بقیہ تذیل ضمیمہ

و من اتھا بقیل و اطراف انہا عسی ان یکبک ربک متعانا محمود « بقیہ تذیل ضمیمہ

اول اسبلوغ امر آمن لدى الله ربكم ورب آبائكم الاولين «
 صلوة شبانه روزی - صلوة کبیر

و از حضرت پیام الله در لوح صلوة است قوله جللت الحکامه: «لمصلی ان
 یقوم متقیاً الی الله وادوا قام واستغنی عما سطر الی یسین وانشال
 کمن ینظر حمة ربہ الرحمن الرحیم ثم یقول یا الله الالاسماء و فاطر السماوات
 بطالع خبیب العلی الابی بان یخجل صلواتی ارا ان تخرج حجابی اتی منقسی عن

«دو پیمانده از دین منقول» در تفسیر شیخاوی است: «لذکر لؤلؤا... قبل یزید و با و الی الکریم»

لا انتقال الی غسق یسین، الی طلوعه و هودت صلوة العشاء و الاخیره و قرآن انفجر صلوة ابغص

... و الایه جانه صلوة الخمس ان فسر الذکر بالزوال و صلوة یسین و حد ان فسر ان فسر ان فسر

وقیل المراد بالصلوة المغرب و قوله الذکر الخمس الی غسق یسین بیان لبدء الوقت

و غنها و استدلال علی ان الوقت یمتد الی غروب اشفق و من اقبل فتهجد به

و یغنی یسین اترک ابجود صلوة... فریضة زائده کتب علی صلوة المفروضه او فضیلة

کتاب لا یختصم و جوب یک و قوله ۳ و اتم الصلوة طرفی النهار (صلوة انفجر و بظهر

و العصر) و انما من قبل (صلوة المغرب و العشاء)

مشاهده جلالک و نور آید نشی الی بحر و صالک «ثم یرفع یدیه للقصوت لله
 تبارک و تعالی و یقول» یا مقصود العالم و محبوب الامم ترانی مقبلاً الیک
 منقطعاً عما سواک متمسکاً بحبلک الذی بجزئہ تحرکت المکنات اربابنا عبدک
 و ابن عبدک اکون حاضرّاً قاعاً بین ایادی شیتک و ارادتک و ما ارید
 الا رفعتک اسألك بجزئہ منک و شمس فضلك بان تفضل بعبودک ما تحب
 و مرضی و عزتک المقدسه عن الذکر و انشاء کتل ما یطر من عنک هو مقصود
 قلبی و محبوب قوادی الہی الہی لا تنظر الی آمالی و اعمالی بل الی ارادتک
 الہی احاطت السموات و الارض و اسماک الاعظم یا مالک الامم ما اردت
 الا ما اردتہ و لا ارجئ الا ما تحب «ثم تسجد و یقول» سبحانک من ان یوصف
 بوصف ما سواک او تعرف برغان دونک «ثم یقوم و یقول» ارباب
 فاجل معلوتی کوثر بحیوان سستی بہ ذاتی بدوام سلفتک و بذکرک فی کل عالم
 من عوالمک «ثم یرفع یدیه للقصوت و یقول» یا من فی فراغک ذابت
 العلوب و الاکباد و بنا رجعت استقل من فی ابلا و اسألك باسک الذی
 سخرت الافاق بان لا تمنعی عما عندک یا مالک الرقاب ای رب تری العویب

سُرْعِ إِلَىٰ وَطَنِهِ الْأَعْلَىٰ طُلُّ قِيَابِ عَظَمَتِكَ وَجِوَارِ حَمَتِكَ وَالْعَاصِي قَصْدِ
 بِحَرْفِ غَمَزَانِكَ وَالذَّيْلِ بِبَاطِنِ عَزَمَتِكَ وَالْفَقِيرِ فَتْحِ غَمَامَتِكَ لَكَ الْأَمْرُ فِي مَآثِرِهِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فَعْلِكَ وَالْمَطَاعُ فِي حَمْلِكَ وَالْمُخْتَارُ فِي أَمْرِكَ
 « ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيَتَبَرَّكُ ثَلَاثَ مَرَاتٍ ثُمَّ يَخْمِي تَلْكَوُوعَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ وَيَقُولُ »
 يَا أَلْهِ تَرِي رُوحِي فَهَبْ رَافِي جِوَارِحِي وَارْكَانِي شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَشُغْلًا لَذِكْرِكَ
 وَشَاكَمِكَ وَيَسْهَدْ بِمَا شَاءَ بِلسَانِ أَمْرِكَ فِي مَلَكُوتِ بِيَانِكَ وَجَبْرُوتِ عَمَلِكَ
 أَيْ رَبِّ أَحِبِّ ابْنَ اسْمَاكَ فِي هَذَا الْمَعَامِ كُلِّمَا عَمَدَكَ لِأَسْبَابِ فِعْرِي وَاعْلَاهِ
 عَطَاكَ وَعَنَاكَ وَأَطْهَارِ عَجْرِي وَأَبْرَارِ قَدْرِكَ وَأَقْدَارِكَ ثُمَّ يَقُومُ وَيَرْفَعُ
 يَدَيْهِ لِلْعُقُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَىٰ وَيَقُولُ « لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَكِيمُ فِي الْمَبْدِ وَالْمَأْبِ أَلْهِ أَلْهِ عَضُوكَ شَجْمَتِي وَرَحْمَتِكَ قُوَّتِي وَذِكْرِكَ
 يَقْتَضِي وَفَضْلِكَ أَقَامَتِي وَهُدَانِي إِلَيْكَ وَالْإِيمَانِي وَشَانِي لِأَقْوَمِ لَدِي بِأَبِ
 مَدِينِ قَرْبِكَ أَوْ اتَّوَجَّهْتُ إِلَىٰ الْأَنْوَارِ الْمَشْرِقَةِ مِنْ فَوْقِ سَمَائِهِ أَرَادْتُكَ أَيْ رَبِّ تَرِي أَيُّ
 يَقْرَعُ بِأَبِ فَضْلِكَ وَالْعَاقِبِي يُرِيدُ كَوْنَهُ الْبَعْدَ مِنْ إِيَادِي جِوَدِكَ لَكَ الْأَمْرُ فِي
 كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَوَلِي التَّقْسِيمِ وَالرِّضَاءِ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ « ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ

ثلاث مرات و يقول « اعدا من كل عظيم ثم يسجد ويقول » سبحانك من ان
تصعد على سواد قریب اذكار المقربین و ان تصل الى قنار و یابك طيور افئدة المخلصین
اشهد انك انت مقدس عن نقصات و مناع عن الالسا، لا اله الا انت العلی الاعلی
« ثم یقعد و یقول » اشهد با شهدت الاشیاء و الملائکة الاعلی و بحسب العلیا
و من در انما سان العظم من الافق الابی انک انت الله لا اله الا انت
والذی ظمیراته هو التسر المکنون و التمر المخرن الذی به اقرن الکاف
بر کفة التنون اشهد انه هو المسطور من العلم الاعلی و المذکور فی کتب التدریب
العرش و اثری « ثم یقوم مستیجما و یقول » یا الله الوجود و مالک الغیب
و الشهود تری عبراتی و ذراتی و تسمع ضججی و صرخی و حنین فوادى و غزنگ

(۱) در قرآن است : و لا تجر بعونک و لا تخافت با اتبع من ذلک سبیبا در تفسیر سفیادی است
و لا تجر بعونک بقره صلواتک حتی تسمع بشرین فان ذلک عظیم علی اللعاب و التوفیه و لا تخافت
بما لا تسمع من غلغله بلونین و اتبع من ذلک بین و مجرد انما تقدیر سبیبا فان لا تعانی معج الامور
محبوب روی این باب که کان خفت و یقول ناجی علی و قد علم حاکم و عمر کان یجرو یقول طرد شیطان
غیا نزلت امر رسول الله صلی الله علیه و آله ابکران یرفع قیفا و عمران یخفی قیفا حدیثیه در صفحہ ۸۶

اجترحاتی ابعثتی عن اعتراب الیک و جبرراتی منتسبی من الورد فی
 ساقه قدسک ای رب جبک اصنانی و جبرک ابلغنی و بعدک افرقتنی الیک
 بموطنی قدیک فی هذا السیاء و بلیک بیک اصنیاک فی هذا القضاء
 و بنتحات و حیات و سمات فجز غورک بان تقدرنی زیارة جمالت و تعمل با
 فی کتابک «ثم یبرق کلمات فرات و یرجع و یقول» لک الحمد یا الہی یا الہی
 علی ذکرک و ثنائک و عرفتی مشرق آیاتک و جعلتی خاضعا لربوبتیک و خاضعا
 لاکویتیک و مسترفا بانطق بلسان عظمتک «ثم یقوم و یقول» الہی
 الہی عیسانی انقض ظمری و غفقتی اظلمت کلما انقلبت فی سواد علی حسن عملک
 یدوب کبدی و یغلی الدم فی عروقی و جمالت یا مقصود العالم ان الوجود
 ان یتوجه الیک و ایاوی الرجاء فعمل ان یرفع الی سماء کریمت ربی یا الہی
 عیرانی تمنعنی عن الذکر و الشناء یا رب العرش و التری اسألك بآیات
 ملکوتک و اسرار جبروتک بان تعمل باونیاتک یا منعی بحدوک یا مالک الوجود

«بقیہ ازین صوفیہ» و قبل معناه «شجر بعلتوک و لا تخافت بہا باسرا و اتبع من زکات

وَيَسْئَلُ بِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَالتَّسْوِيرِ « ثُمَّ يُخْرِجُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَسْجُدُ
 وَيَقُولُ « لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَنَا يَا أَنْزِلْتَ لَنَا مَا يُعْرِضُنَا لِيَكُ وَبِرِزْقِكَ كَمُلْ خَيْرًا زُرْتَهُ
 فِي كِتَابِكَ ذِكْرًا بَرَكْتَ نَسَائِكَ يَا مَنْ تَعَفَّفْنَا مِنْ حُبِّهِ وَالطَّمُونِ وَالْأَوْثَامِ الْكِنَانَتِ
 الْغَرِيضِ الْعَلَامِ « ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقَعُدُ وَيَقُولُ « أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِمَا شِئِدْتَ بِأَصْفِيَاكَ
 وَأَعْرَفْتَ بِمَا عَرَفْتَ بِرَأْسِ الْغُرُوسِ الْأَعْلَى وَرَجْمَةِ الْعُلِيَّاءِ وَالذِّينِ
 طَاهِرَاتِ عَرْشِكَ الْعَظِيمِ الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ »

صلوة وسيطة

« لَمْ أَنْ يَقُومَ مُسَوِّجًا إِلَى الْعِلْمِ وَيَقُولُ « شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْأَلَدُ
 وَالْمَخْلُوقُ قَدْ أَظْهَرَ شَرِيْقَ الظُّهُورِ وَكَلِمَ الظُّهُورِ الَّذِي بِهِ أَمَرَ الْأَفْقَ الْأَعْلَى وَنَطَقَتْ
 بِسُدَّةِ الْمُسْتَسْتَسِي وَارْتَفَعَ الْبِدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ قَدَاتِي الْمَالِكِ الْمَلِكِ
 وَالْمَلَكُوتِ وَالْبَعْزَةَ وَالْخَيْرُوتِ بِيَدِ مَوْلَى الْوَرَى وَمَالِكِ الْعَرْشِ وَالشَّرَى « ثُمَّ
 يَرْكَعُ وَيَقُولُ « بِسْمِكَ عَنْ ذِكْرِي وَذِكْرِي دُونِي وَوَضَعِي وَوَضَعِي مَنْ فِي سَمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ « ثُمَّ يَقُومُ بِتَقْوَاتِ وَيَقُولُ « يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّهَ بِأَمَلِ الرَّجَاءِ
 يَا ذِي الْعَرْشِ وَالْمَلِكِ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ « ثُمَّ يَقَعُدُ وَيَقُولُ « أَشْهَدُ

بوحده اینک و فرماید: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَدِ افْطَرْتَ السَّمَوَاتِ
 وَالتُّرَابِ فَتَحْتِ بَابِ فَضْلِكَ عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالتُّرَابِ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَكَبِيرُ وَنَجْوَى عَلَى أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ مَانَعْتُمْ شُرُوكًا
 تَخْلُقُ عَنِ الْقِبَالِ أَيْكَ وَانْفَعُوا مَا عَدْتُمْ رَجَاءَ مَا عَدَّكَ إِيَّاكَ
 انْفَعُوا لَكُمْ** اگر نفسی مقام آیه کبیره **شَهِدَ اللَّهُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيمُ
 الْقَنُوتُ** نماید کافی است و همچنین در قعود **شَهِدَ بُوْحْدَانِيكَ وَفِرْدَانِيكَ**
وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کافی است

صلوة صغیر

و صلوة اخری حین زوال قرائت نماید **أَشْهَدُ بِاللَّهِ بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي بِرَبِّكَ
 وَبِعَادَتِكَ أَشْهَدُ فِي بَدَايِحِنِ بَحْسِنِي وَتَوَكَّلْتُ بِرَضْفِي وَاقْدَارِكَ وَتَوَكَّلْتُ
 وَتَعَانَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ** است
 و نیز در کتاب اقدس است قوله جل و علا: **لَقَدْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّلَاةُ تِسْعَ رَكَعَاتٍ
 لَقَدْ نَزَّلَ آيَاتٍ مِّنَ الزُّوَالِ فِيهَا لَبَسُورٌ وَآلِعَالٌ وَعَفْوٌ مَّعْدَةٌ اخْرَى امْرَأَ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ لَسُوَالِ الْمَحَار... قَدْ فَصَّلْنَا الصَّلَاةَ فِي وَرَقَةِ اخْرَى**

طوبی لمن عمل بما أمر به من لدن مالک الرقاب «

* صلوة مخصوصه مخصوصه *

و در لوجی است قوله الاعلی : « یا احمد علیک بهائی ذکر صوم و صلوة مجدد
 میشود تا معلوم و واضح گردد مجموع بیان لدی الرحمن بطراز قبول فائز و در کتاب
 اقدس مجلس نازل اما صلوة اشهرت من قلمی الاعلی علی شان ششستل تصدیه
 و تجذب به الاخذة و العقول و لکن تا صین حسدی بان فائز شده عرضی
 از طائفین آن ربک امر الکل با حکمة الهی هو العظیم حکیم و حکم صوم قبل مخصوص
 عباد این ارض بوده چه ترک آن سبب ضوفا شد امروز آنچه مطابق حکمت
 است باید بان تمک نمود آنجناب بطراز فضل فرین اندیس لک ان تصور
 و لک ان تقوم علی خدمه الامر با روح و الریحسان و الحکمة الی انزلنا فی
 انزیر و الالواح ان ربک یفضل ما یشاء و حکیم ما یرید انه هو المتعده التقدر ثم اذکر
 نطق به انقطه قوله : انه لو حکیم علی الارض حکم السماء و علی السماء حکم الارض
 لیس لاحد ان یقول لم و لم و من قال انه کفر بالله رب العالمین «
 و در اثری با مضار خادم فی ۲۹ ذی ۹۷ است : « حکم صلوة چند سینه

میشود از سماء مشیت نازل و کمن هستند و بجای ارسال شده که مبادی اب
ابتلای نفوس مقصد کرده .

و در لوجی است قوله الاعلی : « اینکه در باره صلوٰة ذکر نمودند صلوٰتی که عکس در
کتاب قدس نازل شده آن صلوٰة مسح آثار زیادی از سخن بمقتضی ارسال گشته و صلوٰة
جدید که بعد نازل ، کیر آن معلق است باوقاتی که انسان در نفس خود حالتی
مشاهده نماید فی الحقیقه ثبانی نازل تو طعی علی آن شخصه تسوکه تنطق علی
بجمل تیر و حیسری طوبی لمن قرء و کان من العالمین و هر یک قرأت
شود کافی است . »

در رساله سوال و جواب است : « سوال در کتاب اقدس صلوٰة نه
رکعت نازل که در زوال و کجور و اصيل معمول بود و این لوح صلوٰة مخالف
آن بنظر میاید جواب ، آنچه در کتاب اقدس نازل صلوٰة دیگر است و کمن
نظر بحکمت در سنین قبل بعضی احکام کتاب اقدس که از جمله آن صلوٰة است
در وقت آخری بر قوم و آن در وقت آثار مبارکه بحیث حفظ و ایتای آن
بجستی از جهات ارسال شده بود و بعد این صلوٰة ثلاث نازل . »

و از حضرت عبدالبهاء در خطابی است قوله العزیز : « هو الله ای ثابت
 برپایان در خصوص مسئله تسع رکعات سوال فرموده اید آن صلوة با کتبی
 از آثار در دست ناقصان گرفتار تا کی حضرت پروردگار آن یوسف رحمانی را
 از چاه تاریک و تاریک بدر آورد آن فی هذا الخزن عظیم لعبدالبهاء منحصراً آن زیج
 امانات این عبید را در نقص سرت نموده و مسیح اجداد ارض اقدس
 مطلع بر آن تادم عبدالبهاء یکی دامن بده البصیبه العظمی دست استجافی
 قلبه ناراجوی بین تضرع و الاشارة و آن فی لفظه کلمه باله صوف نظر الهی
 لاجباً اما صلوة بای دیگر نیز نسخ است هر یک معمول گردد مقبول شود و صلوة
 قبل از آفتاب جائز .

مقام صلوة

و نیز از حضرت عبدالبهاء است قوله العزیز : « و همچنین باید جمیع احکام و
 تکالیف و فرائض سبب و دل پیام نمایم و آنچه ما امر و اب و جانفک
 صلوة است اساس امر الهی است و سبب روح و حیات قلوب رحمانی اگر
 جمیع حسرتان احاطه نماید چون بناجات در صلوة مشغول گردیم کمال غنوم

زائل و روح در بحیران حاصل گردد، حالتی دست و پد که وصف توانم و تعبیر
 ندانم و چون در کمال تنبیه و خضوع و خشوع در نماز بین پیدی الله قیام
 نمایم و مناجات صلوة را بکمال رقت تلاوت نمایم صلاوتی در مذاق حاصل
 گردد که جمیع وجود حیات ابدیه حاصل کند «

و قوله العزیز: «صلوة و صیام از عظیم فرائض این دور مقدس است
 اگر نفسی تاویل نماید و تهاون کند بسته از چنین نفوس احرار لازم و الا
 فتور عظیم در دین الله حاصل گردد باید حصن حصین امر الله را از سهام بغض و
 کین چنین اشخاص محافظه نمود و الا بکلی اساس دین الهی منهدم گردد «

و قوله العزیز: «در ای بار روحانی بدان که مناجات و صلوة فرض و واجب
 است و از انسان بی هیچ عذری مقبول نه مگر آنکه عقل یا دچار بونی

«۱» عن الامام جعفر الصادق قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله من تصلوا شئ من عبود النفاط

اذا ثبت له عبودت نعت الاطياب و الاوتاد و اذا انكسر لا ینتفع طیب و لا تد و لا غشاد

عذ قال الله تبارک و تعالی بعد العرقه فضل من تصلوة . در حدیث نبوی است قرآه یعنی فی تصلوة و

فیه تدک تصلوة کاف و با شکت و استخفاف شیخ و کتوب در دین کون که کف فو کاف و مجمع مجربین

فوق العاده باشد «

وقوله العزيز: « نماز فرض و واجب بر کل سبب جمیع را بصیام و صلوة دعوت نماید چه که معراج ارواح است و مفتاح قلوب ابرار آب حیوان بنت رضوان است و تکلیف مخصوص از حضرت رحمن ابداً تا خسیر و تمساون جائزند «

وقوله العزيز: « تعلیم صلوة که صحیح خوانند لازم است لهذا اعراب جائز «

احکام صلوة

و نیز در رساله سوال و جواب است: « سوال در وقت صلوة سه صلوة نازل آید هر سه واجب است یا نه. جواب عمل کی ازین صلوة ثلاث واجب ، هر کدام معمول رود کافی است «

سوال از تعیین کجور زوال و اسبیل جواب صین اشراق شمس و الزوال و الغروب و هلت صلوة صبح الی زوال و من الزوال الی الغروب و من الغروب الی سائین الامر بید الله صاحب الامین «

و از حضرت عبدالبهاء خطاب بمیرزا فضل الله معاون آقا محمد در میان خواب